

אנשנותו בבלי התלון

גדר שהכלב לא יסתובב בחוץ. והוא הקים את הגדר — מרשת ולא מאבן — בקו אחד עם הגדרות של השכנים. אחרי שלושה שבועות, כשיצאתי מהבית, ראיתי בחור מודד את הגדר. הוא אמר לי ש"גנבתי שטח מהעירייה. אמרתי לו: "אן למה אתה לא דופק אצלי בדלת ומודיע לי על זה?" הוא השיב לי: "לא אשאל אותך מה לעשות!" היה בינינו ויכוח. אחרי שבוע קיבלתי מכתב מהעירייה שהתי-פוטתי על שטח שלא שייך לי.

הודיעו לי שבכוונת העירייה לבנות שם מקלט ולכן עלי להציב את הגדר בשטח ששייך לבית שלי. הלכתי לעירייה. אמרתי שאני מצטער וכי לא ידעתי בדיוק מה גבול השטח שלי. הגענו להסכם, שאשאר את הגדר וכשהעירייה תצטרך את השטח אוזו אותה. קיבלתי על כך מכתב רשמי. באותו זמן ניהלתי משאומתן על מכו-רמת הבית. הראיתי את המכתב ללקוח, שעמד לקנות את הבית, והסכרתי לו שברגע שהעירייה תפנה יצטרך להזיז את הגדר. אחרי שהוא כבר גר בבית שמכרתי לו, קיבלתי מכתב מהעירייה שהולכים לבר-נות את המיכלת ושעלי להזיז את הגדר. הלכתי עם המכתב לאשתו של הדייר והודעתי לה, שיבואו עובדים להחזיר את הגדר למקומה. בזה נגמר הסיפור. אבל הייתי צריך לשלם בעד הבית החדש ש-קניתי. היו לי עם האיש ויכוחים רציניים והוא התחיל ללכלך אותי. או דרשתי ממנו גם תמורה עבור המוגנים שהש-ארתי בבית ושזכותי היתה לקחת אותם.

לא אמרתי זאת גם לאיש ואומר שכל זה לא נכון.

יכול להיות שאחרי ששרמן הגיש את התלונה נגדי ונגד בני וראה שביטלו את גזר-הדין הוא הפליט בשעתו כמה דברים נגדי. הדברים קיבלו כנפיים ואנשים בנו על זה סיפור שלם.

אזכרה גם פרשה של אויב מים עץ איש חברת-החשמל...
ב-1958, כשחזרתי יום אחד לחופשה מהצבא, מצאתי את אשתי בוכה. היינו נשואים אז שנה והיא נשארה שבוע בלי חשמל. זה היה בתקופה שהחליפו את פתקיהתשלום של החברה והיא לא שמה

חזרה לצבא — להעמיד אותם לדין אבל להתחשב בבעיות שלהם. כך נהגתי כל חיי. הרגשתי שכל נפש שאני מחזיר ל-מוטב אני קונה בזאת את לחמי.

יש באשקלון ביריון אלים אחד, ששירת במילחמה בפלוגת צנחנים, שהיתה מסו-פחת לחטיבה שלי.

ראיתי את הבחור במילחמה. נלחמו כתרף אל כתרף ואני מעריך אותו מאוד. יש בינינו אהות-לוחמים. כשהוא יושב בבית-קפה וקורא לי: "נתקה בוא תשתה איתי קפה", אני גאה לשות אתו. ואני אמשיך לע-שות זאת גם כשאהיה ראש-עיר, למרות כל המכופתרים שטוענים שזה לא יאה.

יש עוד בחור באשקלון, שהסתבך מגיל צעיר. זהו בחור מוכה גורל. כשהוא עמד להתחתן בגיל 40, הוא שלח לאשתי הז-מנה לחתונה עם טכסי ספיישל. באתי לחופשה ואמרתי לאשתי שאנחנו הולכים לחתונה. כשהוא ראה אותי מתחת שלו פה, אז עם כל שני המטרים גובה שלו הוא התחיל לבכות. הרגשתי שנתתי לו תקווה — שהחברה לא נעלה את הדלת בפניו. למחרת כל העיר דיברה שהייתי בחתונה של עבריינים.

לכן מספרים עלי שאני מתרועע עם עבריינים. אבל אני אוסיף לעזור לאנשים אומללים ככל שמוכל. אני משמש להם כדוגמה ואוטוריטה יותר מכל אדם אחר.

שבוע שלם

בלי חשמל

מה היתה בריוק הפרשה כינך ובין סמך המיטטרה חיים שרמן?

בארצות-הברית יש מה שנקרא "מיני בייק" — אופניים עם מגווע של מכסחה דשא. כל ילד מגיל 7 נוסע שם על דבר כזה. כשחזרתי לארץ, הבאתי דבר כזה והילד נסע על זה על הדשא. יום אחד בא אלי הסמל שרמן והעיר לי שצריך רישיון לדבר הזה. אמרתי לו שכדאי שיבדוק — כי זה תקדים אם צריך רישיון לכלי-רכב ננסי כזה. הוא חזר פעם שניה והודיע לי שהוא נאלץ להגיש תלונה גם נגד הילד שלי שנסע על האופנוע הננסי, וגם נגדי על שהחזקת את זה בלי רישיון. חשבתי שהוא צחק. אחרי זמן קיבלתי הזמנה לבית-המישפט. כתבתי מכתב למפקד מחוז הדרום על הימדתה ומכרתי את העניין. סיפורי שלא ידעתי שכלי-רכב כזה טעון רישיון ושלדעתי זה לא בסדר להעמיד בגלל זה ילד בן 11 למישפט.

קיבלתי מכתב תשובה שניתנה הוראה לבטל את גזר-הדין נגדי. רק על פי מכתב זה למדתי שהיה בינתים מישפט נגדי ושניתן גזר-דין. מעולם לא איימתי על שרמן ולא פירסתי בו את כלפי. אחרי שהעולם הזה פירסם את הפרשה, הוא בא אלי ביוזמתו ואמר לי: "לא ישנתי כל הלילה. אני נשקף מבפנים." בנוכחותי הוא כתיב פגש עם כתב עתונות וביקש כשבו עיתון נפגש עמי כתב עתונות וביקש לדעת פרטים על נתקה. עניתו לו, שלא אומר לו דבר ואין לי שום דבר נגד נתקה ושלפי דעתי עשה מר נתקה הרבה בשביל המדינה ודעתי גם שהמדינה חייבת לו הרבה. בקשר לדברים שפורסמו ב-עיתונות בצונוי העיתון: מעולם לא נש-לחתי לביתו של מר ניר; נתקה מעולם לא אמר שיטעה בי את כלבו ומעולם לא איים שירה בי; נתקה מעולם לא אמר שיגרום לפיטורי מהמיטטרה. לא זו ביל-בד שלא אמרתי דברים אלה לעתונאי —

ארה" סגן מפקד גייסות-היריון. שלחתי לו מכתב חברי וברכתי אותו על עלייתו בדרגה. כתבתי לו, שאני שמח שאחד החברים שלי עלה לדרגת גנרל. את המכ-תב הזה הוא שיכפל והפיץ עכשיו באלפי עותקים. כדי להוכיח לאנשים שהוא עלה בדרגה לפני ושבעצם הייתי תלוי בו בקי-דום ובהעלאת הדרגה שלי.

אני החלטתי לרוץ לראשות-העיר כשנה לפניו. הוא ידע על זה ודירבן אותי אבל אף פעם לא אמר לי שהוא גם מתכוון לרוץ ולהתחרות בי. בשלב מסוים סיפרו לי שקרן מתכוון לרוץ גם כן לראשות-העיר. זה נראה לי משונה. לי הוא סיפר שהוא מתכוון ללכת לעסקים פרטיים. עד היום, הוא סיפר לי שהוא הביא אותו אלי ביתה, ואז סיפר לי שהוא מתכוון לרוץ לראשות-העיר מטעם המערך. אמרתי לו שאני מתפלל על ההחלטה כי זה פגע באמינות שהיתה בינינו כחברים. אמרתי לו גם, שכיוון שמכירים בעיר את שנינו אין לו שום סיכוי להצליח. אבל לי הוא יפרע. אמרתי לו בצורה חברית שהוא יקשה עלי את המערכה. הוא אמר לי שהוא חושב שהוא יותר טוב ממני. איחלתי לו הצלחה וחשבתי בליבי, שאם הוא הולך לרוץ מטעם מפלגה אחרת, אז אולי זה לא יפה שהוא לא סיפר לי את זה. אבל לו יש גישה סוציאליסטית ולי גישה ימנית ולאומית — אז זה בסדר. מה שקרה הוא, שאז החללה מערכת ההשמעות נגדי. אלה היו השמצות בעל-פה. אבל לי ולא יכולתי להתייחס אליהן. אבל לא הוא ולא אני שרבענו נושאים צבאיים במילחמת הבחירות בינינו. יש הרבה אנ-שים באשקלון ששירתו תחת פיקודו ותחת פיקודי וכנראה שאלה שירבבו את הנוש-אים הצבאיים למילחמת הבחירות.

מה מערכת היחסים ביניכם היום?

הגענו למצב שאנחנו לא מדברים. זה אחרי שהייתי בא לחוגי-בית ואנשים שלו היו אומרים לי: "אתה פושע יורה, משה כלבים ומאיים בטלפונים." יצרו לי תדמית של טירוריסט ודיקטטור. קשה היה לי להוכיח שזה מצוץ מהאצבע ולא נכון. שזה לא קרן שהפיץ את הסי-פורים עלי. אלא רק האנשים שתומכים בו. אני גם יודע שקרן עצמו משתייך אחרי שנים חוגי-בית. מי שעושה את זה אלה האנשים שמסביבו. אבל אם הוא מעל מילחמת-בחירות, הוא צריך לקבל על עצמו אחריות. הוא מקבל על עצמו את טוב ורעו. אני מקבל על עצמי את האחריות לכל מה שנעשה סביבי.

אחת הטענות העיקריות נגדיך היא שאתה מתרועע עם עבריינים...

כשבאתי לאשקלון ב-1958 גרתי בבני כן דרומי. הייתי אז צעיר בדרגת סגן. הייתי היחיד בשכונה שהיה לו טלפון בבית. כשהייתי בא הביתה, פעם בשלושה שבועות, הייתי בא עם קומנדקור. בית-השבעות הקרוי ביותר הם ברחובות וכל מי שחיו לו קרובים בבית-החולים והוא רצה לשאול בשלום עשה את זה דרך הטלפון שלי. כשהיו צריכים להעביר בלילה בלדת לבית-החולים, היו מעירים אותי באמצע הלילה כדי שאקח אותה עם הקומנדקור. כך נוצר ביני ובין תור שבי השכונות האלה קשר הדוק, שנשמך עד היום. כל בחור צעיר שהסתבך וערק מהצבא ורוצה לחזור לשרת, פונה אלי שאעזור לו. אני לא מתבייש לשבת איתם בבתי-קפה ולקחת מהם פרטים. אני מת-קשר לפרקליט-הצבאי ומבקש לקבל אותם

מועד נתקה ניר כאורך

האיש עלה על הגג והתחיל לצעוק והיום יש כאלה שמעוניינים להשתמש בו נגדי. זה כל הסיפור על הבית והגדר. **היו אנשים שמענו כי שמעו אותך מאיים בחוגי-בית ש"אני אבא את אריק בחוק שיוספר לכו" רם מי הנמושה קרן...**

אני אביא את אריק שרון לאשקלון, אבל אני לא יודע אם הוא יגיד מספר נגד קרן. לא אמרתי מעולם שאריק יספר על קרן שהוא נמושה וברח מקרב. חס וחלילה, אין לי שום עניין לשרבב נוש-ים צבאיים במילחמת-הבחירות. אני לא הפצתי שום מכתב של צה"ל עלי, כמו שעשו האנשים של קרן. שהפיצו את מיכתבו של מוטה גור אליו. מה שאני עשיתי זה, ששיכפלתי והפצתי ראיון ש-בו ערך עמי דב גולדשטיין במטריב, שבו סופר העבר הצבאי שלי. אבל לא היו שם שום מיסמכים צבאיים. זה היה חומר טוב וחשבתי שראוי להפיץ את זה.

נתקה, כמי שמעורב במיני-המת גנרלים מוניציפאליים, מה דעתך על מידחמת הגנרלים ה"צה"רית?"

כל מילחמות הגנרלים הם על שטויות. הם כלל לא יודעים עד היום מה קרה בשטח. יגיע יום ואספר על זה.